

Deres Lønningsvilkaar fastsættes af Tilsynsraadet efter Forslag af Direktionen. Alle Lønninger og Pensioner udredes af Banken. Ingen af Direktørerne maa uden Finansministerens Tilladelse have en gage- eller tantiémelønnet Stilling ved noget Aktieselskab eller privat Pengeinstitut. — Aarsregnskabet revideres af 2 Revisorer, der vælges af Rigsdagen for tre Aar ad Gangen — en af Folketinget og en af Landstinget — og lønnes med hver 1,000 Kr. aarlig. Revisorerne afgive Beretning til Rigsdagen; som derefter tager Beslutning om Regnskabet. De have tillige at revidere Tiendebankens Regnskab.

Til *Bankens Etablering* og eventuelt Tab ved dens Ikrafttræden kan Statskassen yde et Tilskud af indtil 50,000 Kr., der dog skal tilbagetales med $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente.

Bankens Overskud anvendes til Dannelsen af *Reservefond*. Af dette kan der med Tilsynsraadets og Finansministerens Billigelse ske Overførelse til Grundfonden. Saadan Overførelse kan dog kun finde Sted, naar den samlede Reservefond udgør over 5 pCt. af de i Kraft værende Hypotekbankobligationers Paalydende. — Naar 2den Afdeling efter *Tiendeafløsningens fuldstændige Afslutning* likviderer, tilhører den for denne Afdeling opsparede Reservefond Statskassen.

Den i Tiendeloven 15de Maj 1903 § 5 Finansministeren givne Bemyndigelse til Optagelse af et Statslaan ophæves.

I Oktober 1886 fremsatte Finansminister Estrup i Folketinget et Forslag om Oprettelsen af en Hypothekbank. Dette Forslag naaede ikke til 2. Behandling og fremsattes ikke paany af Regeringen. I Samlingen 1888—89 fremsattes Forslaget ved privat Initiativ, og i Samlingen 1893—94 blev Sagen paany ad privat Vej genoptaget.

Finansminister Lassen bemærkede ved Fremsættelsen af Forslaget, at de energiske Bestræbelser, som vore Kreditforeninger have udfoldet for at faa vore Kreditforeningsobligationer solgte i Udlandet og som omsider have ført til, at man er kommet ind paa det tyske Marked, ikke have ført til et rigtig tilfredsstillende Resultat. „Det er nemlig saaledes, at naar der er Tale om gode Obligationer, saa er ubetinget det bedste Pengemarked i Verden for Øjeblikket det franske, og naar vi alligevel sælge vore Obligationer til Udlandet, maa det jo være det ene rigtige, at vi sørge for at komme til det bedste Pengemarked.“ Men for at vi kunne faa vore Kre-